

חבית

שבועון קבוצת יבנה

י' באדר א' תשפ"ב - (11.2.22)

פגישה באוגנדה. נח תמי ואבישי חיות עם שניים מעובדי הרפת לשעבר. (כתבה בגיליון)

שבת פרשת תצוה

כניסת השבת - 17:01 צאת השבת - 18:02

שיעור בליל שבת
הרב אילעאי

* * *

שיעור אחרי תפילת מוסף
יאר לסלוי

בנושא :

אין מוקדם ומאוחר בתורה

שבת פר' תצוה

17:01 - הדלקת נרות

17:16 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:00 - שחרית

13:00 - מנחה גדולה

17:01 - מנחה קטנה

18:02 - צאת השבת

החל משבת זו בית הכנסת פותח את שעריו לכל הציבור.

נותרה חובת עטיית מסיכות.

המניין בחד"א צפוני ימשיך להתקיים.

ונבוא אפניו כרנה

צוות בית כנסת

היכונו!! היכונו!!!

**שוק צדקה
תשפ"ב**

יתקיים ביום שלישי, כ"ח באדר א' (1.3.22).

נשמח לקבל לדוכן יד 2 של השוק

משחקי ילדים / צעצועים / ספרי ילדים

שהם ראויים ושלמים - לטובת מכירה בשוק צדקה

אפשר להכין במדפים מחוץ לזוגון ד"ג.

עשרה שמות. בשל קוצר היריעה אצטט רק את אחד מהם כדוגמא: "וַתִּקְרָא שְׁמוֹ **מֹשֶׁה** כִּי מִן הַמִּים מָשִׁיתָהוּ, וְאָבִיו קָרָא לוֹ **חֶבְרִי**, כִּי בַעֲבוּרוֹ חֶבְרִי עָם אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר גָּרֵשׁ. וְאָמַר קָרָאָהּ לוֹ **יְקֹותִיאֵל** כִּי קִוְּתָהּ אֵל שְׂדֵיָהּ וַיִּשְׁיבָהּ הָאֱלֹהִים אֵלֶיהָ. וְאָחֻזָּתוֹ קָרָאָהּ לוֹ **יִרְדִּי**, כִּי בַעֲבוּרוֹ יִרְדָּה אַחֲרָיו אֵל הַיָּאֵר לְדַעַת מַה יִּהְיֶה בְּסוֹפוֹ. וְאָחִיו קָרָא לוֹ **אָבִי זְנוּחִי**, לֵאמֹר זָנַח אָבִי אֶת אִמִּי וְהָשִׁיב בַּעֲבוּרָהּ זֶה. וְקָהָת קָרָא לוֹ **אָבִי סוֹכֹוֹ** לֵאמֹר, כִּסְכָּה הוֹצֵפֵן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מִפְּנֵי בְּנֵי חָם. וְכָל יִשְׂרָאֵל קָרָאוּ לוֹ **שְׁמֵעִיָּה בֶן נִתְנָאֵל**, כִּי בְּיָמָיו שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם מִיַּד דּוֹחֲקֵיהֶם" (מתוך מדרש ילקוט שמעוני לפרשת שמות). עד כאן לשון המדרש הזה, אבל היו למשה לפי מדרשים אחרים גם שלושה שמות נוספים: **אביגדור** - "כי בעבורו גדר אלוהים פרץ בישראל אשר לא יוסיפו עוד המצריים להשליך בניהם היאורה". **טוביה** - "אין טוב אלא תורה ומשה הוריד את טוב יה, את התורה, לישראל". **הלוי** - "אֲנֹכִי עֹמֵד בֵּין ה' וּבְיִנְיָכֶם בְּעֵת הַהוּא" (דברים ה, ה) (משה כמלווה את ישראל בדרכם הרוחנית).

לאור כל הנאמר לעיל נראה לי, שחכמי המדרש רצו לתת למשה ממד של מיתוס, ולכן כרכו סביב שמו את המספר עשר המזכיר את עשרת הדברות ואת עשר המכות שהיה מעורב בהן. מספר שקיבל מאוחר יותר בקבלה מעמד מיוחד במסגרת עשר הספירות.

שני חכמים מימי הביניים הפיצו את הדעה המקובלת שרק בפרשת "תצוה" לא נזכר שמו של משה מתחילת ספר שמות ועד לסוף התורה. האחד הוא רבנו יעקב בעל הטורים בנו של הרא"ש, והשני משה די ליאון שמייחסים לו את כתיבת ספר הזוהר אחרי שהספר הועבר בעל פה עד לדורו מימי רבי שמעון בר יוחאי. בעל הטורים כתב את הדעה הזאת על המילים המופיעות בפרשה הבאה: "**מִחֲנִי נָא מִסִּפְרָךְ אֲשֶׁר כְּתִבְתָּ**" (שמות לב, לב). לדעתו, אם הקב"ה לא היה מוחל על עוון העגל היה מוחה את שמו של משה רבינו מכל התורה כולה, אך כיוון שמחל לעם והתנאי לא התקיים, אף על פי שקללת חכם אפילו על תנאי מתקיימת, עשה עמו הקב"ה לפני משורת הדין ומחה את שמו רק מפרשת תצוה שהיא הפרשה האחרונה לפני חטא העגל.

אני מוכרח לציין שהעובדה ששמו של משה לא נזכר רק בפרשת תצוה, אינה נכונה, כי גם בפרשות 'ראה', 'שופטים' ו'כי תצא' בספר דברים השם שלו לא נזכר. ייתכן שמה שגרם לחכמים הנזכרים לעיל להיאחז בדעה הזאת היא העובדה שבלא מעט שנים קוראים את פרשת תצוה סמוך לז' באדר. כביכול, היעלמות שמו של משה מהפרשה רומזת להיעלמותו מחיי העולם הזה.

ואם כבר בשמו של משה עסקינן, מעניין להזכיר שיש מדרשים המייחסים למשה תשעה שמות נוספים. כלומר, סך הכול היו לו

ק' הילה

סירנות בקיבוץ

ביום שלישי נשמעו סירנות בסביבות הקיבוץ ומספר רכבי הצלה דהרו לעבר אירוע שכאילו נלקח מסצנה בסרט פשע.

ניר בטר ותולי בגלייבטר היו הראשונים שהגיעו (ראשונים ולא פעם הראשונה).

ניר, שתף אותנו מה קרה?

בשעה ארבע ורבע בערך קיבלנו קריאה שיש בקבוצת יבנה בלול צפון פצוע קשה מדקירה, תולי התקשר אליי ותוך שתי דקות, עוד לפני שיצאה הקריאה ברשתות החירום, הגענו למקום האירוע. מסתבר שמדובר בריב בין שני עובדים תאילנדים בלול. אני לא יודע למה הם רבו אבל מה שקרה בפועל זה שהם דקרו אחד את השני. אחד - נדקר דקירה עמוקה בעורף ודקירה קטנה ביד, והוגדר כפצוע בינוני. לשני היה חתך מעל העין והוא הוגדר פצוע קל. כמובן שעצרנו את דימום, טיפלנו, חבשנו, לקחנו מדדים עשינו כל מה שצריך. מד"א הגיעו בערך 20 דקות אחרינו והיו המון ניידות משטרה. פינו אותם לב"ח קפלן באמבולנסים נפרדים כדי שלא ימשיכו לריב. הפצוע הבינוני היה בניידת טיפול נמרץ והשני באמבולנס רגיל. בזה הסתכם האירוע. הם מאושפזים, הפצוע בינוני עבר ניתוח.

זאת פעם ראשונה שטיפולת בפצעי בדקירה?

לא, יצא לי לטפל בעבר בפצועים מאירועים

מחזרתם? תרמתם?

מי לא שאל את עצמו למה משאירים לצד הפח הכתום גם את ה"כלוב" לבקבוקים? ואכן, ברוב הרשויות סילקו את הכלובים הירוקים. במועצה שלנו החליטו להשאירם ולייעד אותם למטרה חשובה. את הסבר לכך מספק אלי מוזס:

"לאחרונה אושר חוק הפיקדון על בקבוקי שתייה גדולים (של ליטר וחצי) ולא רק על קטנים. סכום הפיקדון לבקבוקים הגדולים הוא 30 אגורות. לכן המועצה האזורית החליטה שהכלובים יישארו עבור בקבוקים גדולים וקטנים שמצוין עליהם שהם חייבים בפיקדון, והחזר הפיקדון ייתרם **לעמותת חסדי עיריית** לעזרה למשפחות הזקוקות לכך. מתנדבי העמותה יארזו את הבקבוקים בשקים, וידאגו לפדיון.

ומה זה דורש מאיתנו? להשליך לכלובים רק בקבוקי שתייה גדולים וקטנים שמצוין עליהם שהם חייבים בפיקדון. ואת כל יתר מיכלי הסבונים ואריזות הפלסטיק השונות

להשליך לפח הכתום בלבד, ולהעביר את המסר גם לילדים."

נותנים לנו הזדמנות גם למחזר וגם לתרום – לא ניקח?

למה לא אוגנדה?

תמי, נח ואבישי חיות ושני עובדי הרפת לשעבר, **אגווה ובוני** - נפגשים באוגנדה. **"תמי, איך זה קרה?"** שאלנו.

תמי: כשאגווה ובוני היו בארץ התיידדנו והזמנתי אותם אלינו הביתה לסעודת שבת. הם היו מאוד נרגשים ואמרו שזה הבית הראשון בישראל שהם נכנסו אליו. התחברנו. ואגווה קרא לי Mum (אמא) והיה כותב לי ווטסאפים, וכשהגיע זמנו לחזור לארצו הוא היה מאוד עצוב. אז החלטתי לעשות מסיבת פרידה לכל המאומצים שלנו, ולקחתי אותם לים באשדוד. אני חושבת שזו היתה הפעם הראשונה ששני האוגנדים היו בים, והם טבלו במים, שיחקו מטקות ... והיתה חוויה ממש כיפית!

המשכנו להיות בקשר. כשאבישי סיפר שהוא יסע לאפריקה, אגווה אמר שיש לו חלום שאני אבקר אותו. בגלל הקורונה חשבנו שזה כבר לא יצא לפועל. בסוף, תוך כדי מבט באינטרנט נח ראה שאוגנדה מהממת, ושיש הזדמנות, והחלטנו לעשות את זה.

כבר בשדה התעופה חיכו לנו אגווה ובוני. בוני גר בצפון אוגנדה, ובא במיוחד לשדה התעופה ממרחק של כ- 6 שעות נסיעה כדי לפגוש אותנו, וחזר אחר כך לביתו. אגווה היה אמור להישאר איתנו באותו יום ואז היינו אמורים להיפרד, הוא לביתו ואנחנו לטרק. אלא שהעניינים הסתבכו. בגלל קונקשיון קצר מאוד בתורכיה המזוודות שלנו לא הגיעו, והיה חסר לנו ציוד לטרק והיינו צריכים לחשב מסלול מחדש. אגווה נשאר איתנו והביא אותנו לבית דודתו, אישה אמידה ומשכילה מאוד בעלת וילה מהממת

פליליים וספציפית בדקירות. בדרך כלל באירועי דקירה, שמאופיינים בחתכים עמוקים, יש מראות קשים. הפעם, ברוך השם, באמת בנס, הדקירה לא פגעה בעורק גדול. זה היה ממש כמה מילימטרים מהעורק, לכן כשהגעתי כבר לא היה דימום.

האם המשטרה הוצעה על ידכם? חובש שמגיע לאירוע פלילי מחויב להזמין משטרה?

כשיש אירוע של תאונה או קטטה או כל אירוע אלימות – יוצאת באופן אוטומטי קריאה למשטרה מהמוקד של מד"א או איחוד הצלה. ולכן על כל קטטה של אלימות מגיעה משטרה. גם הפעם הגיעו לא מעט כוחות שיטור יחסית מהר: השיטור הקהילתי של המועצה הגיעו ראשונים, ולאחר מכן עוד שלוש ניידות של המשטרה הכחולה שהיו באזור, בסך הכל שני אמבולנסים, ארבע-חמש ניידות והרכב שלנו. מבחינת הכוחות זה היה נראה אירוע מאוד גדול למרות שבפועל לא היה מדובר בכזה.

ק. הילה תלך להירגע עם איזה אופרת סבון רגועה, הספיק לה אקשן לזמן הקרוב (והרחוק).

בפרוורי קמפלה, הבירה. ויתרנו על המסלול המקורי ונסענו למערב אתיופיה יחד עם אגווה, ואז הודיעו לנו שהתרמילים הגיעו. אחותו של אגווה נסעה לשדה התעופה לקחת אותם ושלחה אותם אלינו באוטובוס, ואנחנו נסענו לנקודת המוצא של הטרק המתוכנן וקיבלנו את המזוודות שהגיעו באוטובוס.

אז שני "צעירים" יצאו לטרק ... איך היה?

יצאנו עם שבעה ישראלים (טרק מאורגן עם מדריך ופורטרים וטבח אוגנדי) לשמורת הרוונזורי, במערב אוגנדה על גבול קונגו. הלכנו בנופים מהממים, יערות גשם וביצות, אבל בתנאים לא קלים. בקתות ללא מים זורמים, עם חשמל רק בשתי בקתות בשעות הלילה ובלי חימום. אבל הנופים - מהממים.

ליום וחצי נפרדנו

מאבישי וחבריו.

הם המשיכו לפסגת

המרגריטה

המושגת בגובה

5,109 מטר

(מטפסים עם ציוד

מיוחד כדי להיאחז בקרחון), ואנחנו הסתפקנו ב-3,962 מ' בבקתת Bujuku. סיימנו יותר רזים ומאוד מרוצים.

משם המשכנו את הטיול לאגמי המכתשים. סיימנו באכסניה בשם Top of the World (=פסגת העולם) כשמו כן הוא, ושם פגשנו שוב את אגווה והמשכנו את הטיול.

איך התרשמת מהחיים של אגווה ובוני שם ומהחוויה שהם נושאים איתם מתקופת העבודה בארץ?

לבוא לכאן זה הצ'אנס שלהם לצאת ממעגל העוני. האנשים שם מאוד עניים. פה אגווה

הרויח 8000 ₪ לחודש, שערכם במטבע שלהם הוא פי אלף! הוא קנה אוטו וחנות קטנה למשקאות קלים והוא גר בחדרון אחורי צמוד לחנות בלי חשמל, שירותים בחוץ וללא מים זורמים. אגווה חולם לחזור לישראל ואם לא אז לנסוע לעבוד במקום אחר מחוץ לאוגנדה. בוני היה בארץ שלוש שנים שבזכותן רכש אדמה והצליח להשתכר מספיק כדי להסתדר בחיים.

איך היה להסתובב כתיירים לבנים בארץ שתושביה כהי-עור?

הם מעריכים את האדם הלבן. והיינו כמעט הלבנים היחידים בנוף, "מיוזגו" (לבנים) כך כינו אותנו, בכל מקום שהיינו. היתה ילדה קטנה שנגעה בי באצבע כדי להרגיש שאני

אמיתית. הפגישה איתנו

הסבה לאגווה המון

כבוד. בכל מקום יש

שוטרים וכשנעצרים

במחסום משטרה על

הדרך לידם הם שאלו:

"Do you like Uganda?"

ואפשרו להמשיך בנסיעה. אגווה אמר שאם הוא היה נוסע בלעדינו היו דורשים ממנו כסף בכל עצירה.

אוגנדה מהממת -- ירוקה, מלאה מים והפתעות. האנשים אדיבים. מאוד ממליצים לטייל באוגנדה. אגווה מחכה לכם. ישמח להסיע אתכם ממקום למקום ולעשות את הטיול שלכם למיוחד במינו. נשמח להעביר את מספר הטלפון שלו ומי שרוצה לאתגר את עצמו את מספר החברה של הטרק בשמורת הרוונזורי. אגווה למד לשיר איתנו את השיר של שלישיית 'מה קשור' "למה לא אוגנדה".

הנקודה של קו המשווה

עשר שאלות ועוד... עם אלדד שמעון

רקע: יליד 1957. אמי היתה בחברת אחיעזר והשתייכה לגרעין עציון, ואבי עבד באותה תקופה כשכיר בנגריה של קבוצת יבנה. המשפחה גרה בעשרת ובגבעת וושינגטון. ולמעט כיתות ד-ה למדתי כל השנים בקבוצת יבנה. יצאתי דרך יבנה לאחוזי פיקוד בנח"ל ובשלב מסוים היתי מפקד של גרעין המיועד למעלה גלבוע, ושם הכרתי את חגית שהיתה חברת גרעין. חיינו במעלה גלבוע 18 שנה, בהן נולדו ארבעת ילדינו. בשנת 1997 עברנו לקבוצת יבנה. רוב שנותיי אני עובד ברפת.

עשר שאלות

01 זיכרון ילדות: פתיחת שנה"ל של כיתה ג' אבי ז"ל מרכיב את ריבה אחותי ואותי על האופניים מעשרת לקבוצת יבנה.

02 משהו שאתה שמח להיות חלק ממנו ביבנה: החקלאות, עבודה עברית נ"ע ...

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלף איתו/ה ליום אחד: לא מתחלף, מצטרף לאלי מוזס בתקווה שיישאר לי אוויר בסוף היום.

04 מקום בעולם שהיית חי בו, אם לא היית חי ביבנה: מעלה גלבוע (לפני ההפרטה).

05 מי מצחיק אותך? הנכדים.

06 מישהו שהיית יושב איתו לכוס קפה: לא שותה קפה כבר 30 שנה.

07 הספר האחרון שקראת? "המרגל והבוגד", סיפור אמיתי על סוכן קג"ב בכיר שממניעים אידיאולוגיים מסר למערב מידע שהביא לסיום המלחמה הקרה.

08 מה מפריע לך? זריקת הערכים שהיו חשובים לנו ושהכל נמדד בכסף.

09 דמות שהיא השראה בחייך: יהושוע אניקסטר, מורה ומחנך עם נשמה של ילד.

10 מה יבנאי בעיניך? – כיסוי בור תחמיץ (מתגעגע להובלת תחמיץ).

- פנינו אליך במסגרת "פברואר יוצא מן הכלל" – חודש המוקדש לחריגים. לך ולאחותך ריבה פריד-רופ יש אח עם צרכים מיוחדים. איך זה עבר ועובר עליך כאח?

עקב סיבוכים בלידה נולד יעקב אחי עם שיתוק מוחין, ללא יכולת תנועה בכלל. הוא יכול רק לשבב ויש לו שליטה מאוד מוגבלת בגפיים, ולעתים קרובות התנועה יוצאת הפוכה מהכוונה שלו. הוא מבין, אבל מביע את עצמו בהבעות פנים ובקולות (בעקר צחוק ובכי). עד גיל 5 הוא גדל בבית ובשלב מסוים עבר למוסד "שקמה" ברעננה. ההורים שלי היו מסורים אליו מאוד ונסעו אליו פעם בשבועיים והביאו אותו לחגים בפסח וסוכות. עם השנים כשבבר התקשו בכך (הטיפול הוא עבודה פיזית קשה), ריבה אחותי "נכנסה מתחת לאלונקה" והיא מאוד מסורה לו ולוקחת אותו לשבתות וחגים. היא ובעלה שלמה ממש ראויים להערצה. היום יעקב קרוב לגיל 60.

איך זה בשבילך?

תמיד ניסיתי לדמיין מה היה קורה אם הוא היה רגיל. אני מבקר אותו לעתים רחוקות. אולי בתוך תוכי עדיין לא השלמתי עם המצב.

איך במבט לאחור אתה מסכם את המעבר ממעלה גלבע ליבנה?

בתור מי שלא רוצה הפרטות אני חושב שעשינו מהלך נכון. קיבלו אותנו ביבנה מאוד יפה. נשארנו בקשר טוב עם אנשי מעלה גלבע. 18 שנים זה היה הבית שלנו, שם בנינו את משפחתנו ונולדו ארבעת ילדינו. בלית ברירה ויתרנו על הבית בגלל האידיואולוגיה. המעבר בין מעג"ל ליבנה הוא גם מעבר במנטליות. (בחיוך) שם אחרי אירועי תרבות השולחנות נשארים עוד שבועיים שלושה.

למה אתה מתגעגע במעלה גלבע?

לא לקור ולרוח. כן לחברים (למרות שהאוכלוסיה שם השתנתה), לנוף ולטבע מסביב.

עיסוקים נוספים?

דף יומי, כולל יום שישי בברם ביבנה, עליות להר הבית וגם הצאצאים מספקים עיסוקים מדי פעם.

רוב השנים אתה עובד ברפת. מה כוח המשיכה של הענף הזה?

העבודה ברפת מגוונת וכל אחד מוצא בה את הצד שמדבר אליו.

התעסקות עם בעלי חיים (אני תמיד אומר שיש לי תואר בפרה פסיכולוגיה).

מכונות, מערכות בקרה ומחשוב, ועבודת צוות. עם זאת לפעמים מדגדג לי לצאת לעבוד במרחבי הגד"ש ואני ממש זאת בפיזור הזבל הנוזלי בשדותינו.

קריאת ביניים בבית הספר העל יסודי / יאיר לסלוי

את הסמכות שניתנה לאוטונומיה ולדחיפה לפתח דרכי הערכה מגוונות, תוך צמצום שיטת מבחני הידע.

חלק מתלמידי כיתות י"א-י"ב לומדים היסטוריה ותושב"ע לפי שיטות הערכה חדשות. לשכבת י"ב פיתחנו תוכנית חדשה "מכינה לחיים". במחצית ב' תלמידי י"ב ילמדו בין יומיים לשלושה ובשאר השבוע יפגשו תכנים שיכינו אותם לחיים בוגרים ועצמאיים. תכני התוכנית עוסקים בהיכרות עם החברה הישראלית ואתגריה, חינוך פיננסי, בחירות נכונות במצבים מסוכנים ועוד נושאים רבים. במהלך התוכנית, כתחליף למסע לפולין, ישתתפו התלמידים במסע "משואה לתקומה". את התוכנית מוביל רכז שכבת י"ב איתי בנדב.

בית הספר מתעדכן וכבר נמצא בהכנות לקראת שנה"ל תשפ"ג שבה נמשיך להתעדכן ולהתרחב.

* בחצר האחורית של בית הספר החלו בימים האחרונים בעבודות בנייה. חדי העין זיהו מבנה חדש שהוצב בחודשים האחרונים בצמוד למבנה בית הספר ומשמש את עמותת "יד יששכר" העוסקת בעזרה לנזקקים. תלמידי בית הספר אורזים במקום מאות מנות מזון בכל שבוע. העבודות כוללות בניית רחבה מרוצפת, שתאפשר הכנסת משאיות לפריקת הסחורה ותשמש לאריזת מזון לנזקקים. בנוסף, במקביל לגדר הצפונית של בית הספר יוכשר נתיב (מפרץ) תחבורה לחניית מיניבוסים להסעות התלמידים.

בתקווה למחצית ב' בריאה חינוכית ומקדמת

* השבוע הסתיימה מחצית א' בבית הספר. לאחר תקופת קורונה ארוכה פתחנו את שנת הלימודים בהנאה מהשגרה הברוכה. בחודש האחרון נלחמנו בגל האומיקרון בשיטת "שמירה על השגרה" והצלחנו לשמור על יציבות ורציפות ברמה סבירה. כבר בשבוע הבא מתוכננות פעילויות כמו תוכנית "ישיבות מדרשות" לתלמידי י"א וטיולים שנתיים.

בית הספר התחדש השנה במספר תוכניות לימודים שמטרתן להרחיב את הרלוונטיות, הבחירה והגיוון.

* תלמידי חט"ב היו במפגש שבועי עם דמויות מחצר הקיבוץ שיש להם ידע מגוון וחשוב - **סמי תדהר** שפיתח אצל התלמידים את הגישה לאילוף כלבים. **איתמר דיטש** שפתח בפניהם את עולם העשייה בנגרות. התלמידים התאמנו באימון כוח בחדר כושר עם **ניר שריד**. הם ערכו היכרות עם עולם המוסיקה עם **בתצי אגליהו**, אפו ובישלו עם **ליאת חפר**. בית הספר רואה כחלק מתפקידו לחשוף את התלמידים לתחומים מגוונים ולתת להם להתמודד עם מבחר אתגרים.

בנוסף התלמידים הרחיבו את לימודיהם באנגלית דְּבוּרָה, ערבית מדוברת, דיבייט ודרמה. כל אלו נועדו להעמיק במיומנויות הנדרשות בעולמנו.

* בחטיבה העליונה הלכה והתרחבה רפורמת הברויות שהחלה כמענה לקורונה והפכה בימים האחרונים לבשורה העתידית של משרד החינוך.

בית הספר קיבל סמכות לקבוע חלק גדול מהציונים לתעודת הברויות. אנחנו תרגמנו את

משולחנה של ועדת תרבות / רחלי ויצמן

מה לפנינו :

ביום שני כ"ז באדר א' 28/2 – נקרינ את

הסרט "אולסי", סרטו של היוצר דני מנקין, בנוכחותו של השחקן האגדי - אולסי פרי. ולאחר מכן שיחה עם אולסי ועם יוצר הסרט.

באולם האירועים בשעה 20.30.

כמובן שכל תוכנית תתקיים בהתאם להתנהלות הקורונה.

כריאות טובה ושמח!

ביום ראשון י"ב באדר א' 13/2 – נארח

בבית עקד את חברנו **מרדכי בר דומא**, שיספר על ספרו החדש - "פולחן השור" בשעה 20.30.

ביום חמישי ט"ז באדר א' 17/2 - בשעה

20.30 באולם האירועים - נארח את חברנו **אסף בית אריה**. "אחרי 30 שנה", אסף מספר לראשונה על האירוע הדרמטי שחווה בחורף 1992, בהיותו קצין צנחנים צעיר בתעסוקה מבצעית בצפון.

הודעה

ממנהלת אשכול השירות

פינוי קומה 3 בבית הקשת

בהמשך לפרסומים בנוגע לפינוי קומה שלישית בבית הקשת בעקבות המפגע התברואתי בקומה זו. אני שבה ומזכירה:

ביום שני י"ג באדר א', 14.2, יתחילו

עבודות ניקוי בקומה.

כל מי שמחזיק ציוד בקומה 3 בבית הקשת, מוזמן לפנות אותנו עד ליום זה. ביום שני כל הציוד שיישאר יושלך לאשפה.

תודה, מיכל

מלון לביא מזמין לנופש מוסיקלי

בימים א'-ג', י"ט-כ"א באדר א',
(20-22/2).

בהשתתפות ד"ר ראובן גפני, שירצה על דמויות בזמר העברי,
חנן יובל במופע "אתם זוכרים את השירים",

זוהר בקאל בנושא "שותקים נאהב" - סיפורים ושירי האהבה הגדולים בזמר העברי,

ויורם רותם – עורך התכנית "4 אחרי הצהרים" בגל"צ: "אגדת דשא".

מחיר מיוחד לחברי הקב"ד: 1,060 ₪ לזוג ללילה, כולל אירוח חצי פנסיון.

הזמנות: 04-6799450

שולחנה של הקהילה / שמשון גוטליב

אופטימיות זהירה

אנחנו יכולים לסיים את השבוע הזה באופטימיות זהירה. אופטימיות כתוצאה מביטול התו הירוק וירידת מקדם ההדבקה, ואופטימיות נוספת הודות להתקדמות פרויקט הבנייה - אבן דרך שנייה

אופטימיות זהירה ראשונה - התו הירוק

בתחילת השבוע הוחלט על תו ירוק מצומצם. ביום ראשון פתחנו מחדש את חדר האוכל ונראה שהמהלך התקבל בברכה. לפי כללי התו הירוק המצומצם ניתן להיכנס בשערי בית הכנסת ללא חובת תו ירוק ועם עטיית מסכה. לצד זאת החלטנו לא לבטל בינתיים את המניין שמתקיים בכל שבת בחדר האוכל הצפוני, מניין שבו משתתפים בעיקר בעלי משפחות עם ילדים. עם ביטול חובת התו הירוק בבית הכנסת אנחנו תקווה שיימצאו הילדים שיאספו את הסוכריות הנזרקות על בעלי השמחה וכך ישחררו את הגבאים ממלאכה זו שעשו בהיעדרם.

השבוע עדיין התבשרנו על חברים חדשים שנכנסו למעגל הנדבקים. היו שהביעו חשש שחלק מההדבקה היתה, לכאורה, בפעילויות שונות שהתקיימו בקיבוץ. זה לא נשמע מופרך, אך נכון יהיה לומר שהאחריות היא בסופו של דבר על כל אחד ואחת. כאיש אחד נשמור על הכללים ונפעיל שיקול דעת.

אופטימיות זהירה שנייה

בסוף השבוע הזה אנחנו יכולים לבשר שכמעט והסתיים שיבוץ הדירות ברצועת הבנייה המרכזית, רצועת השדרה.

בית אחד מתוך 19 בתים עדיין עומד לבחירה ואולי עד כניסת השבת גם הוא ייבחר. בחלק הצפוני שבו תתחיל הבנייה - 18 דירות. כבר בקרוב יידרשו המשפחות להפשיל שרוולים, לא שהן יצטרכו לבנות את הבית אך גם הכנת תיק הדייר תהיה עבורם מלאכה מאתגרת.

ביום חמישי שעבר התקיים מפגש זום של המשפחות הצעירות שאמורות להשתבץ לדירות הקומתיים המתפנות. הזום היה ביוזמתן והשתתפו בו חברי ועדת חברים. המשפחות ביטאו תחושה לפיה הן שוב ושוב נדחקות הצידה בקבלת ההחלטות על הבנייה ועל שיבוץ הדירות. המפגש היה טעון ובעקבותיו נקבע מפגש נוסף מתוך רצון משותף לשמוע ולהשמיע.

נושא שיבוץ הדירות של כל שכבות האוכלוסייה הוא מהלך מורכב שדורש יצירתיות שלפעמים נראית כמעט בלתי אפשרית. וועדת חברים מקדישה מאמצים רבים לאזן בין הצרכים השונים של החברים, בין הכללים שנקבעו ובין רמת הוויתורים השונה הנדרשת מדיירים מסוימים.

הוועדה משתדלת, סופגת, לומדת ומכילה. אצל חלק מהמשפחות, צעירות ומבוגרות, לא נגיע לשביעות רצון מלאה ורבות מהן יצטרכו להסתפק בפחות ממה שחלמו עליו. אנחנו מקווים שנוכל לגשר על הפערים, ונזקי הסערה יהיו קטנים גם אם לא ייעלמו לגמרי. כולנו תקווה שנוכל להגיע להבנות והסכמות, אך אם זה לא יצלח ייתכן שנצטרך להגיע

לדיון ציבורי מכיוון שפרויקט הבנייה, כבר היום, מתקשה להתקדם תחת מחלוקת.

אופניים חשמליים וקלנועיות הנקנים באופן פרטי

לאחרונה נדרשה הנהלת הבריאות והנהלת הקהילה לתת תשובות בנושא אופניים חשמליים וקלנועיות שנרכשו באופן פרטי בשאלת הביטוח, התיקונים והאחזקה של כלים ממונעים אלו. הנהלת הקהילה

החליטה שהקיבוץ ישלם את הביטוח לחברים מעל גיל 70 שמחזיקים בידם כלי רכב ממונע אותם קנו באופן פרטי, למעט ביטוח גניבה. הקיבוץ לא ייתן שירותי אחזקה ותיקונים לכלים אלה ועל חבר שרכש את הכלי מסוג זה באופן פרטי יהיה לקחת זאת בחשבון. עם זאת, שירות הקלנועיות לחברים המבוגרים שנהוג אצלנו שנים רבות יימשך וישודרג בהתאם לצרכים והאפשרויות עליהם נחליט במשותף.

פתיחת מחסן התחפושות לחג פורים תשפ"ב

המחסן יפתח בין השעות 17:00-18:30 בקומה א' באולם המרכזי, בתאריכים הבאים:

מוצ"ש - ט' באדר ב' 12/3, 20:00-21:00

יום ב'- כ' באדר א' 21/2

יום א'- י" באדר ב' 13/3

יום א'- כ"ו באדר א' 27/2

יום ג'- י"ב באדר ב' 15/3

יום ד'- כ"ט באדר א' 2/3

יום ב'- ד' באדר ב' 7/3

*נשמח לעזרה בפתיחות השונות

מוזמנים בשמחה
ליאורה ואושר

להתראות במחולות !

חגיגת בת המצווה של יהל לב, בתם של שרון וגיורא, תתקיים אי"ה ביום רביעי, כ"ב באדר א' (23.2).

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | חודש של חינוך

העיסוק בחינוך מהווה לא פעם עיסוק גם בשאלת זהותו של הבוגר הראוי והרצוי, בשאלת שליחותו בעולם, ובעצם מחזיר את שאלת זהות החברה ואת זהותם של המהמנכ"ל והמחנכים. ולכן, מטבע הדברים, העיסוק בחינוך הקיבוצי הוא גם עיסוק בקיבוציות ובמהותה. על שולחני מונח בימים אלו 'החינוך התנועתי', בדגש על החינוך הלא פורמלי קיבוצי, מכיוון שבחודש זה צפויים שלושה אירועי חינוך גדולים ומשמעותיים – שני סמינרי חורף לתיכונים סטים וכנס החינוך השנתי של תנועת הקיבוץ הדתי. הסמינר לתלמידי כיתה ט' יתקיים בע"ה בשבת פרשת ויקהל, בכפר עציון, סמינר זהות שיעסוק בשאלה 'מיהו קיבוצניק'. הסמינר לתלמידי כיתות י' שיתארח בקיבוץ סעד יתקיים בשבת הקרובה, שבת פרשת תצווה, ויעסוק בשאלת היסוד של דרך החיים הקיבוצית - שאלת ההתנהלות הכלכלית. בחברה הישראלית רווח כיום שיח חומרי, שבו הכול נמדד בכסף, ובכסף זול, והשאלה שכדאי וראוי לדון בה היא מהם הערכים שמניעים את החברה והאם יש סיכוי ואפשרות לנהל **כלכלה מוסרית** (משנתו של אמנון שפירא) המבוססת על יסודות מתורת ישראל? תנועת הקיבוץ הדתי של המאה ה-21 מתמודדת עם שאלות אלה הלכה למעשה, והאתגר הוא גדול. נאחל למשתתפי הסמינרים שיגיעו בבריאות, שישתתפו בשמחה, בלב ובראש פתוחים, ושישובו לקיבוצים עם תובנות חדשות, עם

רצון לתקן עולם או לפחות את חברתם הקרובה והרחוקה, והכי חשוב – עם חברים שאיתם ימשיכו להיות בקשר. **בכנס החינוך** יתכנסו גם השנה מנהלי מערכות החינוך בקיבוצים ועשרות מדריכים ומדריכות, ליומיים של למידה וחוויה שיעמיקו ויעשירו בסופו של דבר, את מערכות החינוך בקיבוצינו. השנתיים האחרונות בהם חוינו את הקורונה, המחישו לכולנו את מרכזיותן של מערכות החינוך הבלתי פורמלי. למרות האתגר בו הן עמדו ועדיין עומדות, אתגר מתמשך ומתיש, היו המערכות אבן שואבת לילדים ולנוער, וזכינו לפעילות מעצימה ומיוחדת מול הקהילה. לנו כתנועה חשוב מאוד לחזק את מה ואת מי שעומד בבסיס הקהילתיות – ואלה הם הילדים ומערכות החינוך שלנו. המיומנויות והכישורים החברתיים הם אבני הבניין של הקהילה ובלי שדור שלם ילמד איך לעשות את זה באופן מיטבי, נהיה חסרים. למדנו כי הדרך החזקה ביותר שדרכה ניתן לשדר מסר ערכי היא הסיפור המקומי. כנס החינוך יעסוק בשאלה מהו הסיפור המקומי של כל אחד מהקיבוצים ובשאלה כיצד עוזרים למערכות החינוכיות לספר את הסיפור הזה הן למבוגרים והן לילדים – לדור העתיד. פרטים נוספים, בקרוב! בהצלחה רבה למרים זרביב – מנהלת מחלקת חינוך שעומדת בראש ההכנות לכנס ובהצלחה לכולנו.

צמיחה מתוך קונפליקט – עדי שגיא, מנהל מח' צמיחה ומעורבות

במפגש זום של מנהלות ומנהלי צמיחה וקליטה שהתקיים השבוע, עסקנו בנושא

מרימים מהקרשים – תרבות 2022

קבוצה נוספת פעילה מאוד ומעוררת השתאות היא קבוצת רכזי התרבות של התנועה. גם קבוצה זו הוקמה באמצע מרץ 2020 במטרה לסייע לרכזי התרבות בהתארגנות לתרבות קורונה. להפתעתנו האתגר הגדול חילץ מרכזי התרבות ומהצוותים שהתגייסו לסייע להם, המון יצירתיות ואנרגיות שקשה לכבות, וביחד, כתף אל כתף (או יותר נכון – מקלדת אל מקלדת), יצרנו קבוצה שמסרת בן רגע מאגר של שמות ורעיונות שהם ניסו בהצלחה ומעבירים בשמחה זה לזה, ולעיתים קרובות מדובר בקבצים שהושקעו בהם שעות של עבודה והם הופכים לנחלת הכלל בשם אותה חברות ושותפות מרגשת. חברי הקבוצה הפכו למעין חברים טובים שטוב לצעוד איתם את הדרך הלא פשוטה הזו בין תרבות זום לבין תרבות פתוחה ומשחררת, ומרשים עד מאוד להיווכח שוב ושוב כמה חשוב לחזק זה את זה במילים ובשלל טיפים ורעיונות וכמה פשוט בקבוצת ווצאפ אחת להפוך לקבוצה מלוכדת ולפזר את תחושת הבדידות, מנת חלקם של פעילים לא מעטים בקיבוצים. רכזי תרבות יקרים – מסירים בפניכם את הכובע!!!

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

לתגובות: kdati2020@gmail.com

ניהול קונפליקטים בקהילה בדגש על קליטה --- היה מרתק וחשוב. המפגש הוא חלק מסדרה של מפגשים שהתקיימו לאורך השנה ושנועדו - מעבר להתפתחות המקצועית - לסייע, להעצים וליצר למידת עמיתים בין החברים, גם מחוץ לגבולות המפגשים עצמם, והתוצאות ניכרות כבר בקבוצת הווצאפ שהוקמה לצורך העניין. יישר כוח למני, מנחה הפורום, ולכל מי שהגיע ותרם בנוכחותו.

תעביר את זה הלאה

לפני כמעט שנתיים, בחודש מרץ 2020, תחילתה של מגיפת הקורונה, הוקמה קבוצת וואטסאפ שנקראה מאז ועד היום, '**תעבירו את זה הלאה**'. עם הזמן היא הלכה וצברה תנופה, וגיבשה לה אופן התנהלות, וכך, מידי בוקר, מקבלים חברי הקבוצה היצע יפה של שיחות והרצאות חינוכיות בשלל תחומים – יהדות, טבע, אמנות, מוזיקה ועוד. כל אחד ואחת מהם בוחרים לעצמם מה מעניין ומתי להתחבר ולצפות. ראשית, תודה לכל 143 המשתתפים על האמון וההתמדה! תודה לכולכם על שמירת הקבוצה שקטה ומכבדת. זה בהחלט לא ברור. ובהזדמנות זו אנו מזמינים חברות וחברים שלא ידעו על קיומה של הקבוצה עד כה, או שידעו אבל עוד לא חברו אלינו, להצטרף על ידי הודעת וואטסאפ עם בקשה להצטרפות לטלפון – 052-3749310. נשמח בבואכם.

מרפאה - אחות חירום 050-6998317/ 4000, איחוד הצלה 1221, דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

קבלה ד"ר מיטל : יום א' (13/2) – 17:00-15:45. יום ג' (15/2) – 13:00-10:00, יום ה' (16/2) – 17:00-15:45.

בדיקות דם – יש לתאם תור מראש.

המשך חורף חמים ונעים,

כר'אלות סופה – 13 חול הארפאה

זיכרון מתקדם לעתיד

יהודה עמיחי

אֲנִי עוֹמֵד עֲכָשׁוּ בְנוֹף
שְׁאוֹתוֹ רְאִינוּ יַחְדּוֹ מִן הַגְּבֻעָה :
הַעֲצִים שֶׁנָּעוּ בְּרוּחַ,
כְּנוּעַ אֲנָשִׁים בְּאַחֲרִית הַיָּמִים
וְאִשֶּׁר מְרַחֵקִים הַקְּרוֹב כָּל-כָּד
הִזָּה לֹלֵא נָשָׂא,
וְאִמְרָנוּ,
”חֲבֵל שְׁאִין לָנוּ זָמָן.
כְּשֶׁנִּהְיָה בַּפֶּעַם הַבָּאָה, יִלָּד לְשֵׁם”.

אֲנִי שָׁם.
וְיֵשׁ לִי זָמָן,
אֲנִי הַפֶּעַם הַבָּאָה.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com

המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישבין.